

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 44. Veving

Fylke: Rogaland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: • Erfjord

Emne:

Bygdelag:

Oppskr. av:

Gudmund Færvik

Gard:

Hamra.

(adresse):

Vik i Erfjord

G.nr. 56

Br.nr. 2.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

I. Til mannskler brukte dei vendavedmål. Når ein vevar det brukar ein 4 skaft og 4 trøer. Ein far 4 trakar som fylst i renningin. desse trådane kallar ein fisto. Ein far ein trå og trer i det bakre skaft og neste trå i neste skaft og so vidare etter kvarandre. I Ein trå i kvar kind i vevstua. Trøene vert oppnytte i forhold til treinga.

Etter fyrste innslag trør ein på dei to trøene til høgre. neste innslag trør ein på dei to trøene til venstre. Tredje innslag trør ein på desegge ytre trøene. Og so oppatt i same rekkefylgje som fyrste gang.

Vendavedmålet brukte dei til mannsklær. Det var til overkler dei brukte det. Det var balsa, traya og vess.

2. Kvinnelær. Til kvinnelær brukte dei forskaft, dette vedmålet

kalla ein her for wisjeft.

Det var stappar og kjolar dei brukte wisjeft vedmålet til.

Og so brukte dei eit plagg som dei kalla for liv.

Da' du vov wisjeft frødde du på ei frøa om gongen.

Dersom veven var oppsett med 4 skaft, havelaskaft sa' du her.

Frødde du på to frøer om gongen.

Fyrst frødde du på du' to

frøene til høgre og so du to frøene til venstre.

3. Det var wisjeft dei brukte til onnebler til mannfolk.

Onnebledne til mannfolk var onnebaksa og sjurta, vedmåls - sjurta sa' du. Dei vov vedmålet til sjurtefyet rütette.

Dei rennde med svart og hvitt og so farga dei det raudt.

Fyret var da' raudt og svart - rütete. Raudfargen høit på dei hvite rütene; men i brye på dei svarte.

Og so var det og vanlegt å veva vedmålet hvitt og so farga det raudt når du skulde ha' det til sjurtefy.

Dei hadde og mykje grått vedmål til somme bler.

Onnebaksene var grå eller hvite. Anna Flamma fortel at dei sende fyret til Land til fargar der, og fekk det farga. Onnebledne kunde og vera blå.

4. Lengeromheng var dei av bomull.

5. Laken var dei av lin.

7. Putevar og dynetrekk brukte dei bomullsfrunning og ull til innslag. Dette tøyet var helst røite og hadde ymse fargar. Ein kan enno sjå att slike heimevorne putevar og dynetrekk.

16. Pukar var dei av lin.

8. Åkle var dei mykje for.

Her var nokre åkle som dei kalla for brufåkle.

dtusa brau fårder kalla dei desse fårdene. Det sig ut som musbråter

Og so var her nokre andre fåkle som hadde fårder som dei nemde for stakaborder.

Desse var og vanlege. I fårdene var der stakke i mønstret.

So var her åkle som var veva etter rute mønster.

So var dei mykje rigger. I desse mykta del ramp til renning. Til innslag mykta dei ramp. Rampen laga dei av oppfedd filla, ullfilla som dei kare saman med ull, og so spann dei det på rokkar. Som dei kalle for rampe-rokkar. Desse rokkane var der store sneller på ifor å få mykje inn på av den tjukke tråden. Her steng enno att

10557

4

slike ramperotter på sune
gardar. Og her er enno mange
fatt av desse ruggene. No
vart du mykje mykje til
omne brudeleser i songene. Men
eg kan sjålv hugsa at ein
bruka du til jovebrudsle.
Desse ruggene var og rike.
Fargane kunde vera ymse.